

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13452

OT VER IZ MIR HAYNT

Itzik Kipnis

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

THE STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY PROVIDES
ON-DEMAND REPRINTS OF MODERN YIDDISH LITERATURE

ORDERS MAY BE PLACED BY PHONE AT (413) 256-4900 X155; BY FAX AT
(413) 256-4700; BY E-MAIL AT ORDERS@BIKHER.ORG; OR BY MAIL AT
NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER, 1021 WEST STREET,
AMHERST, MA 01002-3375 U.S.A.

©1999 NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust

Arie & Ida Crown Memorial

The Seymour Grubman Family

David and Barbara B. Hirschhorn Foundation

Max Palevsky

Robert Price

Righteous Persons Foundation

Lief D. Rosenblatt

Sarah and Ben Torchinsky

Harry and Jeanette Weinberg Foundation

AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE

National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional
symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our
colophon comes from a design by the noted artist
Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

BOOK DESIGN BY PAUL BACON

PRINTED IN THE U.S.A. ON ACID-FREE PAPER

אי.ק.י.פ.ני.ס

12762

במסגרת

ד.מ.ר

אי.ז. היינט

העיתון

18768

א.י. קיפניס

אַט ווער מיר איז
היינט געפעלן

צענטראלער פעלקער-פארלאג פון פ.ס.ס.ר.
מאסקווע — בארקאוו — מינסק — 1930

מינסק, דרוקערע פון היינט-
רויפונג, מעלניטש, פארלאג.
באשטעל. 794. טיראזש 4000.
גראדליטבעל 1251.

אַט ווער מיר איז היינט געפֿעלן...

בא מאלאניען דער אלמאנע איז א קו געווען,
האַט דער גענעראל דעניקין זי אבי נאָר דערזען...

ווייס איך—

א קו צו א קו איז דען גלייך?
אז מ'האַט אזא קו, איז מען רייך.
יאָר און יאָר, אז זי קעלבט זיך,
פֿון קאלב צו קאלב, אז זי מעדקט זיך.
איז דאָ אַ דעקעלע מיך,
איז דאָ אַ ביסעלע מיסט,
אכויץ אַ נויץ איז וואָס?
טאָ וואָזיי זאָל דאָס האַרץ ניט וויינען,
אז מ'וויל שוין מאלאניען ניט שוינען?!

בא מאלאניען איז א קו א מילכיקע (איינע) געווען,
האַט זי דער גענעראל דעניקין אבי נאָר דערזען...

געווען בא מאלאניען אן אייגנס א שאף,
האָבן די ווייסע אָפֿיצערלעך פֿון איר געמאַכט אַ סאַף...

אזאָ שעפֿעלע אַ געטרייע,
ווייסט די שטוב אַ מעכאיע,
איז דאָ אַ שטרויעלע—עסט זי,
אז דאָ אַ הייעלע—עסט זי,
גיט אַדיין צום האַנט,
קלאַפט נאָר אָן אַיז וואַנט.
אלע יאָר איז דאָ אַ הייעלע וואָל
אַף זאַקן.
און אַיצט וואַזיי זאַקן ניט קלינגען
אַיז דאָרף אלע גלאַקן?

געווען בא מאלאניען אן אייגנס א שאף,
דארפֿן קומען אָפֿיצערלעך און פֿון איר מאַכן אַ סאַף...

געווען בא מאלאניען א האָן,
האָבן אים די דייטשן פֿאַרסאַמט מיט אזאָ ביטערן מאָן...

אזאָ האָן איז צו זוכן און ניט צו געפֿינען.
ווי קאָן מען אַ האָן דען אזאָ מיז באַקומען!
אז ער זינגט—ניט ער קרייט,
ער טאַנצט—ניט ער גייט,

אלע שכינישע הינער
הערן ניט אוף אף אים קוקן;
אלע שכינישע הענער
הערן ניט אוף אים זיך פוקן!
אוי וועקט ער צו דער ארבעט,
אוי זיגט ער פֿארטאָג!
און איצט וויינט נאָר דאָס האַרץ
און סיקלאָגט...

געווען באַ מאַלאַניען אַן אויצער אַ האָן,
האַבן אים די דייטשן פֿארסאַמט מיט אַזאַ בייטערן מאָן...

געווען באַ מאַלאַניען אַ קאַץ,
האַבן זי געכאַפט די פֿאַליאַקן אַפֿן פּלאַץ.

אַזאַ קאַץ אַ געטרייע,
היט די בייז אַ מעכאַיע,
וואַשט די קיילים,
זאָגט אָן געסט,
און איצט מאַלאַניע —
ניט זי טרינקט, ניט זי עסט.

געווען באַ מאַלאַניען אַזאַ אַ קאַץ,
האַבן זי פֿאַרכאַפט די פֿאַליאַקן אַפֿן פּלאַץ...

נאך געווען באַ מאַלאַניען אַ קופּערנע פּאַז,
 האָבן זיי די ווייסע פּאַרשלעפט אַפֿן באַן.

געבליבן מאַלאַשקע ווי אַ פּינגער אַדיין,
 עלנט און געמיין,
 חיסט און דערשלאָגן,
 ווייס אַדיין ניט פֿון וואָס צו זאָגן.
 די אויגן אויסגעוויינט,
 דער פּאַנים אַ בלאַסער.
 געקומען מאַלאַניען—
 פֿון בריק—און אין וואַסער.

אויב שוין גאר אזוי...
 זיינען אראפגעקומען די באשעוויקעס
 מיט די לאנגע פיקעס,
 מיט די שפיצאסטע טייטלעך
 און זיי גענומען צום בייטלעך:
 — א, איר לידיקגייערס, נישטן,
 איר הערט ניט אוף דאס פאלק פארוויסטן?
 גענעראליקדעך,
 אדמיראליקלעך,
 אפיצערלעך—ווייסע לייט,
 א קנאק איך אין זייט!
 גראבע בייכער,
 ווייסע הענט,
 פארברענט זאלט איר ווערן!
 מאלאניע האט מיט אירע אייגענע הענט
 זיך אויסגעבויט געמיינע פיר ווענט,
 האט איר פון דער שטוב
 געמאכט איר א גרוב?
 מאלאשקע האט מיט איר אייגענער מ?
 זיך אויסגעוואקסן א קי,
 האט איר געפונען צו וועמען
 קומען און נעמען?

שוין זאלט איר אומקערן מאלאניען די קאץ,
 אויב ניט—וועלן מיר איך מישפעטן אפן ברייטן פלאץ!

און מאלאשקען די קו,
און מאלאשקען דעם האָן!
ווארט אויס,
מירן זיך צו אייך נעמען
איבעראנייס אַ קאָן!
מיט פאָגאַנעס אַף די אַקסעלעד,
מיט שווערדלעך אַף די זייטן,
גאַנצע לייטן?!

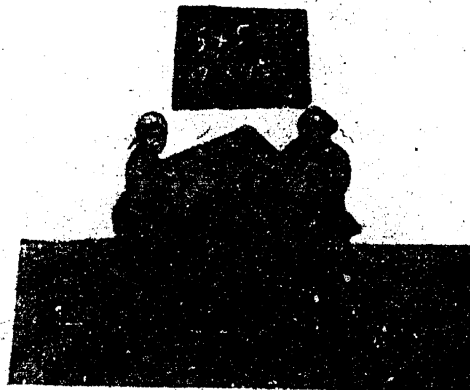
אַז מאלאשקע נעמט זיך פרייען:
— אוי, די באַלשעוויקעס גייען!

אז מאלאשקע הויבט אן קוועלן:
— אָט ווער מיר איז היינט געפֿעלן!
זעט, מאלאַניע קוועלט און לאַכט,
טיר און טויער אופֿגעמאַכט.
— אוי, סימענטשן אָן אַ גאל,
ער פֿירט דאָס פֿערדעלע אין שטאַל,
ער טראָגט דאָס בעגעדל אין שטובֿ,
אוי, גוואַלד, איך האָב זיי ליב!

האַבן ווייטער זיך פֿאַרפֿירט
באַ מאלאַניען גוטע טעג,
איז ווייטער צוועק מאלאַניע אַף אַ וועג.
און עסט דייַט מאלאַניע
אַף אָנבייטן טוטער,
אַף וועטשערע קען,
אלע אָונט גייט מאלאַניע—
טרעפט ווהיין?

”וואַס זאָגסטו?”

רויטער האָן.

טשירי באַם, טשירי באַם—
געווען באַ אונדז אַ רויטער האָן.
ווייסט ניט קיינער ניט פאַרוואָס,
באַ אים אזאָ אַ לאַנגע נאָז!
ווייסט ניט קיינער ניט פאַר ווען,
באַ אים אזוינע לאַנגע ברעם!

טשירי באַם, טשירי באַם—
געווען אזאָ איז אונדזער האָן:
גערעדט האָט פויליש אַף אַ קאַל,
געהאַט אַן אייגענעם אַן אַל,
און גענייט געשווינד און גיך
פאַר איין שאַ דעם בעסטן שוך.

גענייט אזוי אַ גאַנצן יאָר,
פאַרדינט זיך אירינגלעך אַ פאַר—

אויר־נגלעך, ווי פֿייער-פֿלאַם,
 און דערצו— אַ רויטן קאַם.
 קומט דער פֿאַרעץ צו דעם זיידן,
 רופֿט די באַבע, רופֿט זיי ביידן—
 זעצט אַוועק זיך אויבנאָן:
 — גיט מיר אַפֿ דעם רויטן האָן!

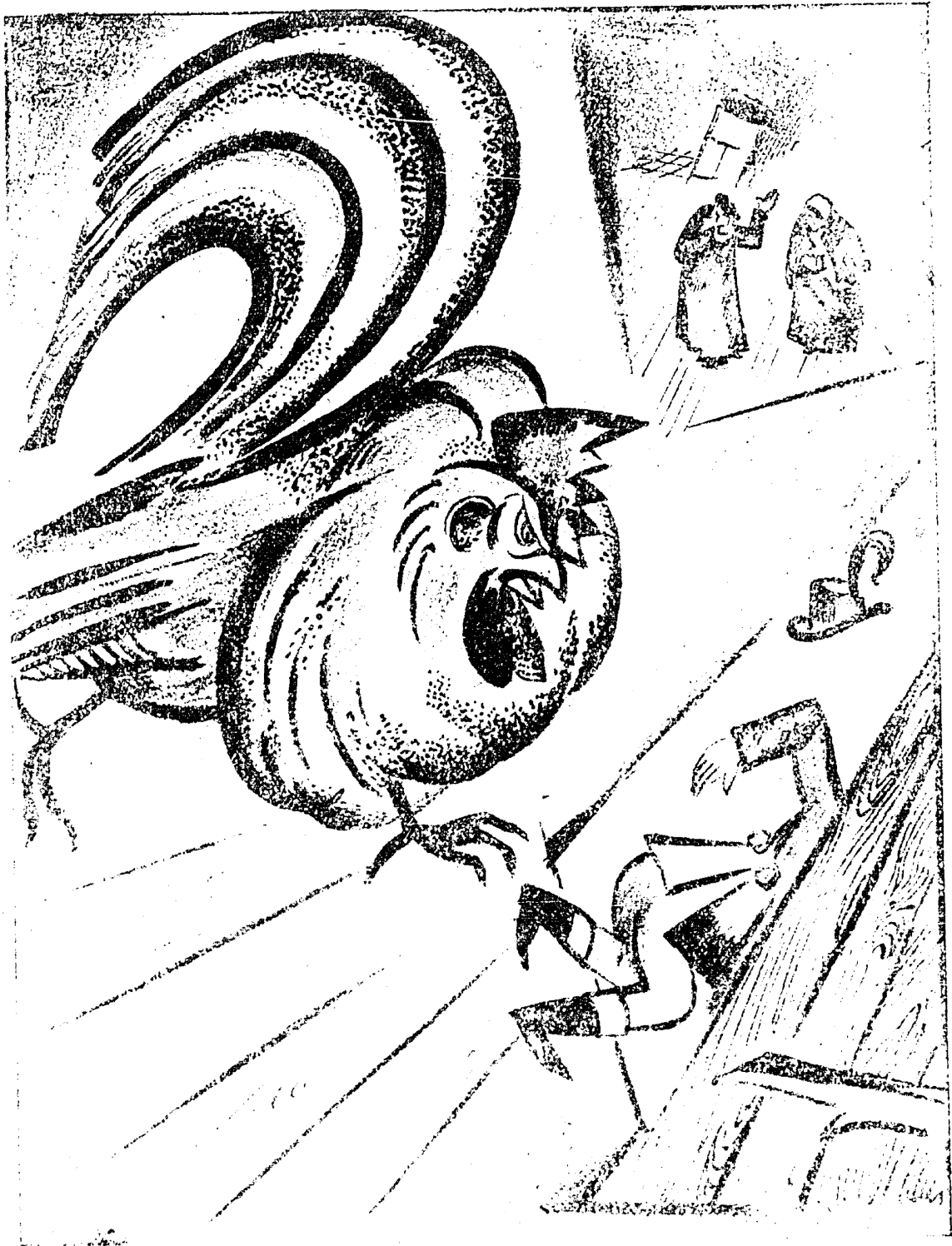
אַז דער זיידע נעמט זיך דרייען:
 — ווער וועט שיך דער באַבע נייען?
 אַז די באַבע פעט מיט גוטן:
 — ווער וועט, זאַג, די שטובֿ אינדו היטן?

איז דאך האן געזונט און פֿריש,
פֿונם באַנק און אפֿן טיש—
קוקו-ריקו-ריקו-האַן!
שאַ זאַל זיין!—און רופֿט זיך אָן
מיטאַמאַל
און אַף אַ קאַד:

— אַך, דו פֿאַרעץ, עך, דו באַר,
כאַטש אין קוימען אַריין שפֿאַר,
מיטן רויטן רעדסטו האַן,
וואָס קאָן אַזעלכע זאַכן טאָן?

און נישט געקלערט און נישט געטראַכט,
מיטן פֿאַרעץ נישט פֿאַרבראַכט,—
מיט רעכטן פֿליגל גיט אַ ריר—
פֿליט דער פֿאַרעץ פֿאַר דער טיר,
מיט דינקן פֿליגל טוט אַ מאַך—
פֿליט דער פֿאַרעץ אפֿן דאַך.

פֿליט און זיצט דאָרט ביזל היינט,
אָן דער ווייב און אָן די פֿריינט...
און דעם האַן איז וואָיל און גוט,
און דער האַן די שטוב אונדז היט,
העלפֿט דער באַבע טאָן אין קיך,
און נייט אין שטאַט די שענסטע שיך.

ווייסט ניט קיינער ניט פארהוואָס,
בא אים אזא אַ לאַנגע נאָז
ווייסט ניט קיינער ניט פאר ווען—
בא אים אזוינע לאַנגע ברעם!
קוקו-דיקו-ריקו-האַן,
געווען בא אונדז אזא מיין האָן.

ר ע ק ע ק ע ק ס.

ד? גרויסע פראש זיצט אף א העכערן ארט און ווארט אף געסט.
ארום איר זיצן אירע אינטערטאנער

גרויסע פראש:

— רע-קע-קעקס, רע-קע-קעקס,
היינט וועלן זיין בא אונדז גרויסע געסט,
זשאבעס טראגן ווייס געבעקס
רע-קע-קעקס.

אלע (מיט רעספעקט):

רע-קע-קעקס.

גרויסע פראש:

אפן פייער ברענט א בעקן,
מידארף דעם בעקן גוט פארדעקן,
זאל נאר פרווון ווער א שמעק טאן...
רע-קע-קעקס.

איינער פֿון אלע (טיט א שמעק):
האפטשי!

צווייטער:
האפטשי!!

דריטער:
האפטשה!!!

אלע:
האפטשה?! האפטשה?! האפטשה!?

גרויסע פראש:
גענוג אייך פריכען,
גענוג אייך ניסן,
גענוג אייך טרערן צו פארגיסן:
פרעגלט דושעגעכץ,
פרעגלט אייך,
מאכט עס גוט און
מאכט עס וואיל,
רע-קע-קעקס — — —

אלע:
רע-קע-קעקס — — —

גרויסע פראש:
פרעגלט לאקארין אין פוטער,
זעט, ניט לעקט,

איך זאג
סיאיז ביטער!

איינער פון אדע (טוט א לעק):
טיוף!

צווייטער:
טיוף, טיוף!

דריטער:
טיוף, טיוף, טיוף!

אלע:
האפטשה!

גרויסע פראש:
ווייטער פריכען,
ווייטער ניסן
ווייטער טרערן טאן פארגיסן.
איך הייס!
איידער ווער אהער וועט קומען,
דארפן כעוורע נעמען זשומען.

ערשטער טייל:
הא-הא...

צווייטער טייל:
מיא, מיא!

גרויסע פראש :

א ניאוק און א ביל

איז א נארישע שפיל.

איידער ווער אהער וועט שפרינגען,

בעסער פרווט פון גלעקער קלינגען.

ערשטער טייל :

האלדיר-וואלדיר.

צווייטער טייל :

גילן-גילן-גינגאן.

ערשטער :

האלדיר-וואלדיר.

צווייטער :

גילן-גילן-גינגאן.

אלע אינטיינעם :

האלדיר-וואלדיר, גילן-גילן-גינגאן

האלדיר-וואלדיר, גילן-גילן-גינגאן...

גרויסע פראש (מיט פארגעניגן):

רע-קע-קעקס.

אלע.

רע-קע-קעקס.

איינע פון אלע (שטרעקט אויס די נהענט צו דער
גרויסער פראש):

גרויסע פראש דו, רעקעקעקט,
טא ווער וועלן זיין אונדזערע גרויסע געסט?

אלע (שטרעקן אויס די הענט):
טא ווער וועלן זיין אונדזערע גרויסע געסט?

גרויסע פראש:

אין גאלע גרינעם אן אלטע זשאבע,
זי קער מיר אן אן עלטער-באבע:
אזוי די הויך,
אזוי די קורץ,
אזוי די דין,
אזוי די גרעב—
זינט איך לעב!

אלע:

זינט איך לעב. — — — —

גרויסע פראש:

איינס א העכט
און איינס א שרייען,
איינס אן ציין
און קען ניט שרייען
רע-קע-קעקעקט

א ד ע :

און קען ניט שרייען
רע-קע-קעקס.

גרויסע פראש :

א וואסער-שפין,
א לאנגע פליג,
א וואנץ א קאטער
און גע-נוג
רע-קע--קעקס.

א ד ע :

און גענוג
רע-קע-קעקס.

(אך די דייד קריכן אָנעט פון אלע ווינקלען א פֿילדע שטוב מיט
די געראַטענע געסט).

איינע פון א ד ע :

גרויסע פראש דו, רעקעקעקס,
שוין פול די שטוב מיט אלע געסט.

גרויסע פראש :

זאָלן כעוורע גיך און פֿיין
די גרויסע געסט מעכאַבעד זיין.

אַלע (הויבן אָן אַרומקריכן):

האַר, האַר!

מיאַר, מיאַר!

האַדדיר-וואַדדיר, גילנ-גילנ-גינגאַן,

האַדדיר-וואַלדיר, גילנ-גילנ-גינגאַן,

טייף-טייף-טייף,

האַפּטשױ!

(די געסט הויבן אָן ניסן).

גרויסע פֿראַש (בייז):

רע-קע-קעקס!

אַלע (מיט שרעק):

רע-קע-קעקס.

(אין זאל אַרמין ווייזט זיך אַ ווייס הינטל אַ היפש אין

שטייט פֿונדערווייטנס).

איינער פֿון אַלע:

גרויסע פֿראַש דו, רעקעקעקס,

אין דער טייף פֿון אַלע געסט

שטייט אַזוינס

נאָך גאַר אַ קליינס:

אַזוי די הויך,

אַזוי די גרויס,

אזויגד? קורק,
אזוי די גרעב —
זינט איך לעב!

אלע:

זינט איך לעב!

גרויסע פראש (בלאזט זיך אן):
רע-קע-קעקס?

אלע (מיט מוירע):

רעקעקעקס.

גרויסע פראש:

איך זע ניט גארניט אן די בריקן,
נאר אויב די כאיע וועט נעמען בילן,
איז דאס ניט קיין שניי
און ניט קיין ווינט —
איז דאס א ווייס, א הינטיש קינד.

איינער פון אלע:

זעט, סיקוקט.

צווייטס:

זעט, ס'ביקט.

דריטס:

ס'שטייט.

פערטס:

סיגייט.

פינפטס:

סיקריכט.

זעקסטס:

סיוזכט.

זיבעטס:

סישמעקט.

אכטס:

סילעקט.

גרױסע פראָש:

— — — רע-קע-קעקס

אדע:

— — — רע-קע-קעקס

גרױסע פראָש:

איך זע ניט גארניט אָן די ברילן,
נאָר אויב די כאיע וועט נעמען בילן,

איז דאָס אָן רייד

א גרייטער טויט.

סיאיז א כאיע,

סיאיז א הונט,

סיאיז א ווייס, א הינטיש קינד.

ערשט:

סיקוקט.

צווייטס:

סיבדיקט.

דריטס:

אנא שטייט עס.

פערטס:

אטא גייט עס.

פינפטס:

סיקריכט.

זעקסטס:

סיזוכט.

זיבעטס:

סישמעקט.

אכטס:

סילעקט.

דאס הינטל (מאכט א שריט פארויס און מיט א זיכערן טאן):

אבער געפאקט אייך, האו!

גארניטן אזוינע

פארקליבן זיך, האו!

אומלייטן געמיינע,
און ווער האָט אַיך, האָט,
געלאָזט דאָ פֿאַרברענגען,
זיך קדייבן אין מענגען,
האַט, האָט, איר האָט אַ שייך?

גרויסע פֿראַש (שטיל דערשראָקן):

רע-קע-קעקס — — —

אלע (שטיק):

רעקעקעקס.

גרויסע פֿראַש (מיט אַ קרעכץ):

גרויס די כאַרפע,

גרויס די שאַנד.

באַ מיר אין לאַנד,

אין מיין גוויל

זאָל אַ הונט אַזוי ציוויל

מאָכן צאָרעס אָן אַ שיר,

וויי איז מיר?

רע-אוי-קע-אוי-קעקס.

אלע:

וויי איז אונדז, רע-אוי-קע-אוי-קעקס.

הונט (אופגערעגט):

האָ???

וואָס איך הער??

איך ציוויל

אין אייער גוויז?

איך בין ניט דער ערשטער פּאָליצמאָן

אַפֿן גאַנצן פּראָשן-לאַנד?

איר וואָגט דען עפּענען אָן מיר

צײַ אַ טויער צײַ אַ טיר?

איר ווייסט ניט קיין געזעצן

אין די וויסטע פּראָשן-געצן?

וויסן וואָלט איר, אַז פֿון באַסענעס, פֿון בריסן

מזו דער פּאָליצמאָן געניסן;

און פֿון געטן, פֿון לעוואַיעס

אי באַ פֿישן, אי באַ באַיעס,

אי פֿון לעבנס,

אי פֿון טויטן

מזו איך שינדן זיבן הויטן.

(די פּרעש און די געסט הויבן זיך אָן פּאַמעלעכן פּאַנאָדער-

צוריקן. די גרויסע פּראָש געפֿינט זיך באַלד)

גרויסע פּראָש:

אויב אַזוי,

טאַ שטיי,

טאָ שריי ניט,
קום אריינעט,
טרינק מיט אונדז
און קיי, און עס,
און זיי אַ גאסט פֿון מיינע געסט,
רע-קע-קעקס!

אַלע:

רע-קע-קעקס!

(דאָס הינטל הוסט זיך אויס און גייט אַריין.
פֿאַרנעמט פלאץ).

גרויסע פֿראַש (שטיל):

כעוורע,

גיט אים איין אַ ביטער טראָפּן,
זאָל דאָסאַים דעם קאָפּ פֿאַרקלאָפּן.

(מע דערלאַנגט דעם הינטל קיבעד. דאָס הינטל טרינסט
און ווערט פֿאַרקלאָפּט).

איינער פֿון אַלע:

איצט וועט ניט שאַטן

פֿאַרהאַקן די טיר.

דער באַכער איז אונדזערער

מיט אַלע פֿיר.

צווייטער:

איצט ניט שוויצט,
געטרייע ברידער!
לאמיר שטיל און אָן געדוידער
אים צעקנאַקן די באַקן,
אים פלעטן דעם קאַפּ,
צעקאַטעווען דעם פאַרעץ
פּונויבן ביז אראָפּ.

(כעוורע וואַרפן זיך ארויף אָפן הונט און נעמען אים וואַרעמען).

ערשטער:

אויב אַ פּאַליצמאַן,
אַ הונטיש-מאַן,
אַ טיפּעש-מאַן,
אַן אַזעס-מאַן—
טאָ האַק אים
און קנאַק אים
דעם קאַפּ אים אַראָפּ,
רעעע-קעעע-קעקס!

אַדע:

רעעע! קעעע! קעקס!

צווייטער:

אַן אויסקוקער,
אַן אויסנאַרער,

אן אויסשפירער,
אן אָנפֿירער,
ניטאָ וועמען אירצן—
די יאָרן אים קירצן!
רעעע, קעעע, קעקס!

(כעוורע טיידן דעם פּאָליצמאַן קלעפּ פֿון אלע זייטן).

ס'ה'נטל (כליפּעט):

האַו, אוי
און האַו וויי...

אַדע:

רעקעקעקס
און גוט אזוי!

גרויסע פֿראַש:
רע-קע-קעקס!

אַלע:

רע-קע-קעקס!

גרויסע פֿראַש:

איצט ניט שוויצט
און קומט אַהיים,
קאַזט דעם אומדייט
דאָ צליין,
רע-קע-קעקס.

א ד ע :

גייץ און גייץ,
בלייבט ער דיגן דאָ אַליין (אלע גייען).

א י י ט י י ד :

האַלדיר-וואַלדיר.

צ ו ו י י ט ע ר ט י י ד :

גילן-גילן-גינגאַן.

א ד ע :

האַלדיר-וואַלדיר,
גילן-גילן-גינגאַן,
האַלדיר-וואַלדיר
גילן-גילן-גינגאַן,
האַפּטשהי!

ס'הינט ד (פליבט אליין):

האַו, אוי

און האו ווי!

און וווּ איך שטיי

און וווּ איך גיי,

ראק מע שאַגט,

ראק מע פּאַגט

אַ פּאַדיצמאַן

אַן אַזעסמאַן...

(א יונגעלע לויפט אריין און קלינגט מיט שליסלען)

דאָס ייִנגעלע:

טירליי, טירליי, טירליי,
ווער קרעכצט עס דאָ אזוי,
די שפּיל איז שוין געענדיקט,
די שאַ איז פֿאַרביי

הויכגעשעצטער הונט,
איר מוזט די זאל מיר קאָזן פֿריי!!

(דאָס הינטל רוקט זיך אַרויס קרעכצנדיק, דאָס ייִנגעלע
דרייט זיך דורך און צום אוילעם)

אַט דאָס איז די שפּיל
און וואָס איך פֿאַרמאָג.
איצט זייט איר צופֿרידן,
אַ גוטֿינקן טאָג.
די קאַמפּן פֿאַרדאָשן,
די טירן פֿאַרמאַכט—
און איצט זייט איר צופֿרידן?

אַ גוטֿינקע נאַכט.

האַבן מיר אַ קויעלע.

האַבן מיר אַ קויעלע
האַבן מיר אַ קליינִינקע,
הייסן—הייסט זי באַ אונדז
מאַנקאַ.

מילעך גיט זי—זומער יאָ, ווינטער—ניט;
עסן גיבן מיר איר אַ גאַנצן יאָר!
האַבן מיר אַ קויעלע,
האַבן מיר אַ שיינִינקע,
עסן גיבן מיר איר צען מאָד אַ טאָג,
אינדערפֿרי אַ טרונק אַ וואַרעמען,
פֿאַרנאַכט אַ טרונק אַ שיטערן;
און היי, און שטרוי, און קאנושינע,
און מאקונכע,
און קארטאָפֿל,
מעל און קלייען—

און וואָס ניט?
 גיט זי אונדז דאָך מילכעלע,
 גיט זי אונדז דאָך וואַרעמען;
 עסן מיר אים רייערהייט,
 עסן אים געקאַכטן.

עסן מיר אים זויערן,
 עסן מיר אים זיסן.
 און קעז געווארעמטן,
 און קעז געפרעסטן,
 און פוטער געלינקן, יאָ איר ווידט?

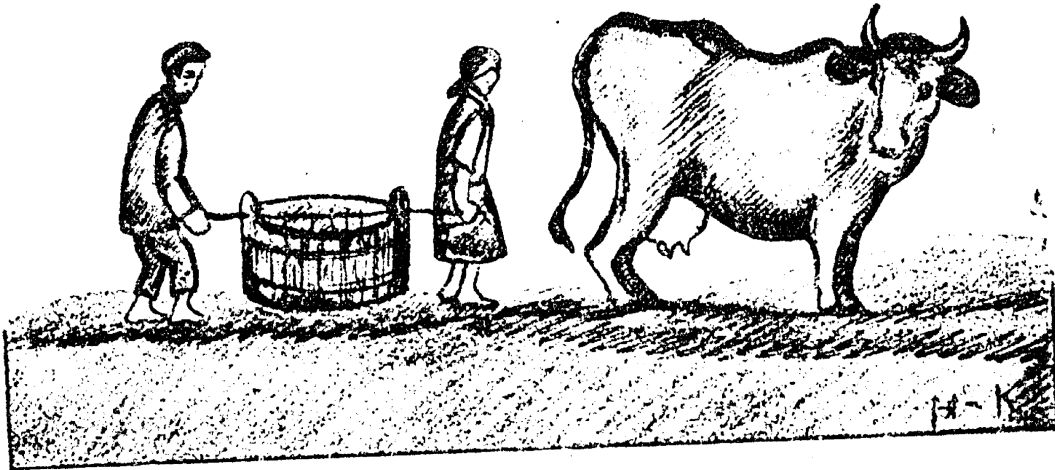
און סראוועטקע,
און מאַסדינקע,
און פרישע סמעטענקע
— אַ! געשמאק!

טאָ איצט זעט סא שטעדכענדל
בא אונדזער קועלע:
פֿון האָלץ געטעסעט,
מיט שטרוי געדעקט...
און טרוקן איז דאָרט,
טרוקן ריין!
הערשל טראָגט אָן זעק מיט בלעטער

הינדען שפרייט זיי אויס,
בראשקע מעלקט דאָס קוועלע,
די מאַמע טראָגט איר פוילע;
דער טאַטע קאַסעט גראָז און ברענגט,
און בעבעלע די קליינע
פֿון פֿיר יאָר און דריי כאדאַשים
בראַקט דעם קעלבעלע קאַרטאַפֿל.

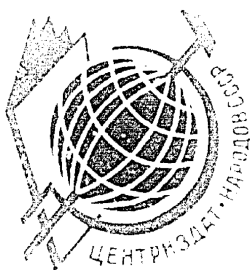

אִינְהַאָלֶט

זײַט	
3	אַס ווער מיך איז הינט געפֿעלן
11	רויטער האָן
17	רעקעקעקס
37	האַבן מיך אַ קועלע

ЛПА 50 КАР.

БРЭ 50 УЧНВ

на яўрэйскай мове.

І. КІШНС. Во, хто мне сёння палабаешце

Беларускае літ. Цэнтралізу Нацыянальнаму Народу СССР
Менск.

